

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa Triju Zvaigžņu ordeņa pasniegšanas ceremonijā Rīgas latviešu biedrības namā 2003.gada 17.novembrī

Augsti godātie Triju Zvaigžņu ordeņa domes locekļi,

Augsti godātie apbalvotie, ordeņa un goda zīmju ieguvēji!

Šodien, Latvijas 85.dzimšanas dienas priekšvakarā, man ir tas gods un prieks kā Latvijas valsts prezidentei pasniegt valsts pašreiz vienīgo, bet arī augstāko atzinību saviem pilsoņiem un Latvijas atbalstītājiem tuvu un tālumā.

Latvija atguva savu vietu zem saules līdz ar neatkarības atgūšanu. Suverēnai valstij pieder privilēģija savu simbolu turēt kā savu zīmi pasaulē, kas viņu atšķir no citām, bet pie suverēnas valsts privilēģijām pieder tiesības apbalvot gan savus pilsoņus, gan citas valsts Latvijas atbalstītājus ar valsts nozīmes goda zīmi, un tas nozīmē ne mazāk ne vairāk kā to, ka tieši valsts vārdā šiem cilvēkiem tiek pateikts paldies par to, ko viņi ir paveikuši valsts labā.

Mums pašlaik ir šis viens ordenis un goda zīme, un tam ir jāspēj apbalvot visdažādākos sasniegumus un visdažādākos devumus Latvijas labā, bet es varu Jums apgalvot, šeit klātesošajiem, kā arī citiem ārpus šīs zāles sienām, ka katrs apbalvojums, kas tiek piešķirts zem Triju zvaigžņu zīmes, ir to godam pelnījis, un tamdēļ jūs katrs kā ieguvēji varat justies par to gandarīti un pamatoti lepni. Tā būs atzinība, kas no valsts puses paliks Jūsu dzimtai par piemiņu un par mantojumu.

Mēs šovakar atzīmējam visdažādākos nopelnus, ko ļaudis ar savu sirdsdegsmi, ar savu profesionalitāti, ar savu pacietību, ar savu gatavību ziedoties Latvijai, ir paveikuši vai nu īsākā, vai garākā mūža posmā, daudziem no Jums – visa mūža garumā.

Mēs atzīmējam ar šo Latvijas gadskārtu vēsturisku sliekšni, kurā noslēdzās ļoti nopietns darbs, kas bija jāiegulda, lai nostiprinātu Latvijas neatkarību un lai nodrošinātu Latvijas suverenitāti, gan drošības ziņā panākot tās iekļaušanu NATO aliansē, gan politiskās stabilitātes un ekonomiskās attīstības ziņā panākot Latvijas iekļaušanu Eiropas Savienībā. Tādēļ šovakar starp apbalvotajiem es vēlētos pasvītrot tos, kas ir ar īpašiem nopelniem šo sasniegumu sakarā.

Mums bieži ir vaicāts, kas tad būtu īpašs jādara, lai taptu apbalvots, vai tad katrs nedara savu darbu, par ko tas tiek algots, un vai ar to tad nepietiek. Protams, ka pietiek, un es esmu pārliecināta, ka katram vislielākais gandarījums ir sajūta, ka savu darbu un pienākumu tu esi godam veicis, tu esi atalgots vairāk vai mazāk, guvis savu līdzcilvēku atzinību, bet nāc tādas vēsturiskas izdevības, kad ir vajadzīgs īpašs ieguldījums un īpašas pūles, un kad rezultāti ir ļoti nozīmīgi, kad kļūdieš nedrīkst.

Mēs šovakar godinām divus valsts sekretārus, kas ir gādājuši par to, ka, vispirms, Latvijā valda finansiāla stabilitāte, ka valsts ar savām naudas plūsmām rīkojas atbildīgi un valstiski. Protams, lēmumi pieder politiskam līmenim – valdībai un Saeimai, bet valstij, lai tā tiešām plauktu un zeltu, ir nepieciešami augsta ranga ierēdņi, kas ir pārliecības un degsmes pilni par savu sūtību, par sava darba svarīgumu, kas dod valstij stabilitāti un turpinātību cauri politiskām izmaiņām, kas mainās līdz ar valdību nākšanu vai iešanu, vai Saeimu pārvēlēšanu. Tāpat mūsu ārpolitika, kas tik ļoti sekmīgi ir virzījusies uz priekšu, sākot no nekā, stājoties pretī vislielākajai pretestībai, šaubām, nicināšanai – arī mūsu

valsts ārpolitika šajā aizgājušā vēstures posmā ir iezīmējusies ar lieliem sasniegumiem. Par tiem simboliski dome vēlas izteikt paldies Ārlietu ministrijai tās valsts sekretāra personā, bet arī tieši tiem mūsu pārstāvjiem un vēstniekiem, kas tik ļoti aktīvi un intensīvi bija iesaistīti sarunu vešanā un mūsu diplomātiskā pārstāvniecībā, gan šeit Eiropā starp Eiropas Savienības valstīm, gan NATO struktūrās un Amerikas Savienotajās valstīs, kur darbs, lai Latvija politiskā plāksnē izpelnītos atbalstu, atzīšanu un cieņu, es pati varu liecināt, ir ārkārtīgi apjomīgs un prasīgs.

Šovakar mēs godinām arī garu rindu citu dažādu sasniegumu. Te mūsu vidū ir ļaudis, kas brīvprātīgi, labprātīgi ir mūža garumā ar saviem līdzekļiem kopuši latvietību, atbalstījuši arī trimdas zemēs dzīvodami saites starp mūsu tautas pārstāvjiem rietumos un dzimtenē, ir rūpējušies par to, lai mūsu dzejnieki, mūziķi, mākslinieki nonāktu kontaktā, šīs abas atšķirtās tautas daļas, lai dziedētu abas tautas daļas, ko laiks un okupācija bija mums iepļēsušii tautas miesā. Arī viņiem šovakar simbolisks paldies par to nedziestošo sirdsdegsmi, par Latviju un tās nākotni cauri gariem gadiem, kad Latvijas neatkarība šķita tikai kā tāls un nereāls sapnis, ko diez vai mums mūža laikā izdotos piedzīvot.

Šovakar mēs godinām tik daudzus šeit Latvijā dzīvojošos, kas tik daudz ir darījuši, lai savu vidi sakoptu, savos līdzilvēkos ieklausīdamies, sadzirdētu viņu sāpi, viņu vajadzības, jeb arī saredzētu kaut ko, ko citi nebija saredzējuši, kas ir vajadzīgs savai pilsētai, savam ciemam vai savi profesijai. Ir tik daudz un dažādi veidi, kā kalpot kopībai, ir tik daudz un dažādi veidi, kā kalpot savai tautai un savai valstij, un visi tie ir svarīgi, jo valsts - tas ir kopums, tauta – tie esam mēs visi, un tamdēļ izcilība ne tikai veikumā, bet arī sirds labestībā un mīlestībā pret valsti un tautu, ir tas, par ko šovakar arī vēlamies pateikt Jums paldies. Mēs būsim tik stipri, cik stiprs ir katrs viens starp mums, un es vēlētos vēl tikai katram no jums pateikt - Jūs visi esat Latvijai ļoti vajadzīgi, Jūs visi esat Latvijai ļoti daudz devuši. Par to es kā prezidente esmu ļoti lepna, es par to kā latviete esmu ļoti priecīga, ka mums ir tādi ļaudis, kādi Jūs esat. Es zinu, ka ar tādiem, kā Jūs, mūs nekas neiznīcinās, mums nekas vairs nedraudēs, visiem izaicinājumiem mēs būsim gatavi stāties pretī. Lai Dievs mums uz to palīdz!